

Nr. 15 om, at den Omstændighed, at Revisorerne efter Loven skal vælges af Generalforsamlingen, ikke er til Hinder for, at de kan vælges af kommunale Raad eller andre offentlige Forsamlinger. Ændringsforslaget under Nr. 16, som omhandler, hvad Revisorerne har at efterse, anser jeg for at være en Forbedring. Endelig vil jeg kunne tiltræde Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 17, som simpelthen stiller Sparekasseinspektøren og hans underordnede paa samme Fod som Bankinspektøren og hans underordnede med Hensyn til Diskretionspligt.

Derimod er der under Nr. 18 af et Mindretal stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at ændre Lovens Titel fra „Lov om Sparekasser“ til: „Lov om Spare- og Laanekasser“. Det ærede Mindretal har i Betænkningen herom bemærket, at hvis der ligger noget reelt i dette, at man bruger Betegnelsen Sparekasser og ikke Spare- og Laanekasser, maa man beklage det. Jeg kan derom udtale, at der ikke fra min og sikkert ikke fra nogen Side er ment noget reelt i Retning af, at Sparekasser ikke fremdeles skulde laane Penge ud. Jeg har personlig ved min Tale i Landstinget udførligt omtalt dette Forslag og med stor Sympati og Anerkendelse dvælet ved Sparekassernes Udlaansvirksomhed. Det er af sproglige Grunde, jeg mener, Loven bør hedde: Lov om Sparekasser, og i Modsætning til det ærede Mindretal finder jeg disse sproglige Grunde fuldt ud berettigede. Den nuværende Titel: Lov om Spare- og Laanekasser forekommer mig at være sproglig set forkert. Der findes Sparekasser, som alene kalder sig Sparekasser, og som ogsaa i alt væsentligt alene er Sparekasser, og det er dog Meningen, at Loven skulde omfatte ogsaa disse. En jydsk Bondemand kom en Dag ind paa en Sparekasses Kontor, han saa et stort Pengeskab staa i Kontoret og spurgte, om det var Sparekassen, og da han fik tilstrækkelig Besked herpaa, satte han trygt sine Penge ind, for „Sparekassen“ var, fandt han, god og solid. Hvis man brugte Udtrykket Spare- og Laanekasser, kunde han formentlig med en vis Ret have spurg: Men hvor er saa Laanekassen? Meningen med det hele er dog, at det er een Institution, at det er en Sparekasse, som udlaaner Penge, og denne reelle Side af Sagen finder jeg saa stærkt og rigtigt udtrykt i Lovforslagets Bestemmelser, at der ikke kan være noget som helst berettiget Krav paa mere. Man vilde jo dog heller

ikke gaa over til at kalde Sparekasseinspektøren Spare- og Laanekasseinspektør, man finder det dog fuldt berettiget i alle Forhold at benævne Institutionen som Sparekasse. Sparekasserne har to Opgaver: at modtage Penge paa Indlaan og anvende dem i Form af Udlaan. Dette forekommer mig tilstrækkelig udtrykt igennem Lovforslaget, og jeg fraraader Ændringsforslag i saa Henseende.

Jeg vil gerne gøre endnu et Par Bemærkninger til det samme Mindretal, som i Betænkningen har oplyst, at Banker udenfor Hovedstaden, som ikke har haft den Stempelbegunstigelse for Kontrabøger, som blev tilstaaet Bankerne før 1901, har haft en Fremgang i deres Indlaansmidler i de sidste 5 Aar af fra 26,5 Millioner til 47,5 Millioner, hvilket er en Fremgang af 81 pCt. Hvis nu de ærede Medlemmer i Stedet for de sidste 5 Aar havde sagt de sidste 14 Aar, vilde de være kommet til et endnu gunstigere Resultat, idet de da vilde have kunnet konstatere, at det var Fremgang altsammen. Sammenhængen er nemlig den, at det er ganske unge, nye Institutter, som først i disse Aar virkelig har kunnet tage fat paa deres Virksomhed. Derfor maa Tallenes Stigning give en forholdsvis gunstig procentvis Fremgang. At Forholdet netop ikke er, som man tidligere har villet give det Udseende af: at det er Bankerne, som i saa høj Grad har skaffet sig Indlaansmidler paa Sparekassernes Bekostning, oplyser det ærede Mindretal yderst udmærket netop ved disse Tal, hvor det gør opmærksom paa, at Fremgangen for de gamle Pengeinstitutter vedblivende langtfra har været saa tilfredsstillende.

Første Viceformand (Stauning): Jeg maa anmode om saa megen Ro i Salen, at jeg kan høre, hvad Taleren siger.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Endelig maa jeg have Lov til at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af, at dette ærede Mindretal udtaler: „Det er med Tilfredshed, at man har set en Autoritet som Sparekasseinspektøren dele denne Opfattelse.“ Det er blevet lidt af en Skik, som jeg ikke tror er god, at naar man har en Formodning om, at en mer eller mindre underordnet Embedsmand indenfor Ministeriet har en anden Opfattelse end Ministeren, man da fremkaller en Erklæring fra denne Embedsmand og saa anfører denne Embedsmand som Autoritet i Modsætning til den an-